

[Sigsgaard.]

en avis skal lykkes, og det er dog de alleralterfærreste, der magter det, og specielt er det uhyre vanskeligt for de partier, der i et kapitalistisk samfund er i opposition, for det er jo ikke hos dem, de pengestærke folk er medlemmer.

Det var indholdet af vort forslag, og det indstiller man altså til forkastelse. Med hvilken motivering? Jo, først og fremmest siger udvalget, at man ikke kan forsvare at gå ind for den store udgift, der er forbundet med udgivelse af et sådant blad, en udgift, som vi i VS har skønnet vil beløbe sig til 30 mill. kr., måske endda 40 mill. kr. om året. Jeg forstår godt, at det for mange mennesker uden for denne sal kan lyde, som om det er et mægtig stort beløb, der her er tale om. De færreste af os ser i vores dagligdag bare så meget som skyggen af en million, og så er 30 mill. kr. mange penge. Men vi skal sammenholde det med statsbudgettet. Statsbudgettet er på over 30 milliarder kr., 30.000 mill. kr., og 30 mill. kr. er i forhold til det, så vidt jeg kan regne ud, 1 promille. Det, vi stiller forslag om, er altså, at folkettingen ud over de yderst beskedne beløb, der i dag ofres på information af befolkningen om, hvad der faktisk foregår her, skal anvende 1 promille af statsbudgettet på dog at fortælle lidt om, hvad der sker, sådan at folk på et rimeligt grundlag kan tage stilling til det. Det synes man er alt for dyrt, samtidigt med at man bruger hundreder af millioner kroner på en række andre ting, som jeg synes er adskilligt mere unyttige.

Nu skal jeg slet ikke nævne kampvognene, jettflyene eller noget i den retning. Men jeg kunne bare spørge: Hvad bruger private virksomheder egentlig på reklameformål? Hvad tror man egentlig sæbeindustriens vaskepulverreklamer koster på et år? Jeg har ikke haft tid til at regne det efter, men det er nok mere end de 30 mill. kr. Det er et desværre sørgeligt udtryk for, hvordan magtfordelingen efterhånden er, når man ikke herindefra kan tillade sig at bruge det i forhold til statsbudgettet lille beløb på 30 mill. kr., medens man ikke drømmer om at gribe ind mod, at langt større beløb bruges på sæbepulverreklamer, som er totalt overflødige, eller på bilreklamer, og jeg kunne nævne mange andre ting. Det er langt større

beløb, man opererer med i de brancher, der har med sådanne ting at gøre.

Måske er der nogle, der synes, at det kan være vigtigt, at vi alle sammen får at vide, at vaskepulver A er så og så meget bedre end vaskepulver B, og at det er en rimelig ting, at der bruges millionbeløb på det; i hvert fald vil man altså ikke gribe ind over for det. Men det er mig ufatteligt, at de samme mennesker alvorligt kan give udtryk for i denne betænkning, at man ikke rigtig behøver at gøre noget ved informationen af befolkningen om, hvad der sker her i salen. Nu erkender jeg i og for sig — det tror jeg i øvrigt ikke udvalget mener — at ting uden for denne sal, de store firmaers handlinger, beslutninger osv., måske rækker videre end de beslutninger, vi kan få lov til at træffe her i folkettingen. Men alligevel vil jeg fastholde til det sidste, at der dog kan være en vis betydning forbundet med noget af det, vi foretager os. En række af de beslutninger, der tages her, har direkte konsekvenser for befolkningen. Ja men så skal den da også informeres ordentligt om dem. Den går man imod.

Under første behandling var der nogle ordførere, der stod op og sagde, at de ikke ville gå med til forslaget, fordi de mente, at vi havde en fri og uafhængig og alsidig presse. Det var jeg uenig i. Jeg mener ikke, at vi har en uafhængig og alsidig presse. Tværtimod har vi en ensidig presse, der holder en række synspunkter tilbage. Men jeg tog alligevel spørgsmålet op over for folketingsudvalget, som jeg ganske vist ikke var medlem af, men hvor jeg havde ret til at stille spørgsmål. Jeg henstillede til udvalget at tage initiativ til at få lavet en undersøgelse over, om nu vore aviser behandler folketingsstoffet på en rimelig og dækkende måde. Henstillingen er optrykt som bilag til betænkningen; dér kan enhver se den nøjere, og jeg skal ikke gennemgå den her. Jeg tror, bl. a. venstres ordfører talte meget om vores frie presse, der overflødiggjorde forslaget her. Når man siger det, var det da en fornuftig og rimelig ting, at man gik ind på at undersøge det spørgsmål: har vi faktisk en sådan uafhængig og alsidig presse, eller har vi det ikke? Vi har noget, der hedder Presseforskningsinstituttet; det kunne have foretaget undersøgelsen. Vi har